Studiu EY: 90% dintre companii întâmpină dificultăți în calculul contribuțiilor către Fondul de Mediu

Conform legislației în vigoare, operatorii economici care introduc pe piaţă ambalaje şi produse ambalate sunt responsabili să asigure gestionarea ambalajelor devenite deşeuri pe teritoriul naţional. Însă, procesul continuu de modificare și actualizare a cadrului legislativ generează o serie de dificultăți în activitatea operațională a companiilor – de la determinarea cantităților de ambalaje, la valorificarea cantităților obligatorii prin lege.

Studiul derulat de EY România, realizat în rândul a 260 de companii din diverse domenii din România, arată că peste 90% dintre firmele chestionate spun că se confruntă cu dificultatea de a determina corect baza de calcul pentru contribuțiile datorate Fondului de Mediu. Mai mult, această problemă riscă să se agraveze prin intrarea în vigoare a contribuțiilor către Administrația Fondului pentru Mediu (AFM), aferente obligațiilor de valorificare a echipamentelor electrice și electronice, a bateriilor și acumulatorilor.

„Observăm că 90% dintre companii sunt într-o situație de risc financiar ridicat sau chiar sever datorat modului în care își administrează obligația privind valorificarea deșeurilor provenite de la ambalajele puse pe piață din România. Acest lucru înseamnă că această activitate este în continuare generatoare de costuri semnificative și încărcare administrativă”, a declarat **Raul Pop**, **senior manager al Serviciului de sustenabilitate și schimbări climatice din**

cadrul EY România.

Studiul *Ambalajele – riscuri și oportunități* sintetizează principalele provocări pe care companiile active în România le întâmpină în procesul de administrare a obligațiilor către AFM, aferente ambalajelor. Toate aspectele urmărite sunt reprezentative pentru definirea îndatoririlor legale ale companiilor care fac obiectul legislației privind valorificarea ambalajelor, echipamentelor electrice, bateriilor și acumulatorilor.

„Procesul de determinare și calculare a obligațiilor față de Fondul de mediu este unul riguros, are natură fiscală și este standardizabil. În același timp, este specific fiecărei companii și presupune un demers complex de colectare a informațiilor din mai multe departamente, de la marketing, achiziții, recepție, administrativ, mediu, caliate, vânzări, distribuție, raportare, contabilitate și de la cel financiar”, spune **Raul Pop**.

Rezultatele studiului arată că niciunul dintre domeniile sondate nu înregistrează performanțe notabile și toate se află în zona de risc mediu în ceea ce privește rezultatele unui potențial audit fiscal dedicat contribuțiilor aferente Fondului de Mediu.

Companiile din sectorul auto și transporturi întâmpină dificultăți majore în înțelegerea obligațiilor aferente gestionării ambalajelor produselor finite și a determinării cantitative a echipamentelor electrice puse pe piață. Prin raportare la standardul optim de operare – acela de conformitate completă față de prevederile legale și practica de control fiscal – cea mai bună performanță se observă în gestionarea paleților de lemn și a ambalajelor materiilor prime, ambele normate în detaliu în relația cu furnizorii.

Companiile din domeniul “producției industriale” întâmpină dificultăți majore în determinarea gestionării bateriilor

aferente echipamentelor pe care le pun pe piață, urmate de lipsa unei abordări consecvente în ceea ce privește managementul costurilor corespunzătoare sumelor de plată către Fondul de Mediu. În ceea ce privește conformitatea față de prevederile legale și practica de control fiscal, cea mai bună performanță se observă în determinarea modului de gestionare a ambalajelor materiilor prime și a ambalajului terțiar (folie și paleți de lemn).

Companiile din domeniul farmaceutic întâmpină dificultăți în colectarea informației și cuantificarea corectă a ambalajului terțiar (folie și paleți de lemn), aspect rămas nereglementat în legislația din domeniul sănătății, urmat de materiile prime. Însă, produsele finite, echipamentele electrice și bateriile acestora sunt, în general, mai bine cunoscute și administrate decât în cazul altor domenii de activitate. Standardizarea specifică acestei industrii facilitează tranziția spre o conformitate completă la obligațiile fiscale de mediu.

Companiile din domeniul bunurilor de larg consum și comerț – deși au o abordare echilibrată a întregului proces privind determinarea obligațiilor către Administrația Fondului pentru mediu, în privința gestionării produselor și ambalajelor pe care le pun pe piață, întâmpină în continuare unele dificultăți în procesul de conformare. Se remarcă, însă, o bună înțelegere a modului de determinare a cantităților de echipamente electrice puse pe piață și a bateriilor care le însoțesc.

„Majoritatea activităților pe care le presupune demersul de calcul al contribuțiilor pot fi automatizate, cu condiția implicării top managementului companiei în determinarea tuturor departamentelor companiei de a-și asuma un rol concret în cadrul acestui proces. Derularea unui audit de sistem pentru determinarea și procedurarea modului de tratare a excepțiilor și distribuirea clară a responsabilităților între departamentele "producătoare" de date sunt esențiale în

atingerea unui nivel de conformitate completă față de obligațiile fiscale de mediu”, a concluzionat **Raul Pop.**

* * *

Despre studiu

Studiul a fost realizat de EY România, cu sprijinul Ipsos, în perioada 29 ianuarie – 2 martie 2018, pe un esantion de 262 de companii din România, din diverse sectoare de activitate, cum ar fi auto și transporturi (52 firme), bunuri de larg consum și comerț (119), producție industrială (60), industria farmaceutica (31). 22 dintre acestea au o cifră de afaceri de peste 1 000 000 euro, 24 au o cifră de afaceri situată între 500 000 și 999 000 euro, 156 între 50 000 și 499 000 euro, iar 60 de firme sub 50 000 euro. Pentru colectarea datelor s-a folosit metodologia CATI (computer assisted telephone interview). Din cadrul fiecărei companii a fost intervievată persoana responsabilă de raportarea către Fondul de Mediu.

* * *

Despre EY România

EY este una dintre cele mai mari firme de servicii profesionale la nivel global, cu 190.000 de angajaţi în peste 700 de birouri din 150 de ţări şi venituri de aproximativ 27,4 miliarde de USD în anul fiscal încheiat la 30 iunie 2014. Reţeaua noastră este cea mai integrată la nivel global iar resursele din cadrul acesteia ne ajută să le oferim clienţilor servicii prin care să beneficieze de oportunităţile din întreaga lume. În România, EY este unul dintre liderii de pe piaţa serviciilor profesionale încă de la înfiinţare, în anul 1992. Cei peste 500 angajaţi din România şi Republica Moldova furnizează servicii integrate de audit, asistenţă fiscală, asistenţă în tranzacţii şi servicii de asistenţă în afaceri către companii multinaţionale şi locale. Avem birouri în Bucureşti, Cluj-Napoca, Timişoara, Iaşi şi Chişinău. EY România s-a afiliat în 2014 singurei competiții de nivel

mondial dedicată antreprenoriatului, EY Entrepreneur Of The Year. Câștigătorul ediției locale reprezintă România în finala mondială ce are loc în fiecare an în luna iunie la Monte Carlo. În finala mondială se acordă titlul World Entrepreneur Of The Year. Pentru mai multe informaţii, vizitaţi pagina noastră de internet: www.ey.com.